

Barcelona, 18 d'abril del 1946

SUMARI :

- 1er. - Editorial
- 2on. - El sacrifici dels lliberals benestants
- 3er. - Acords del C.D.
- 4art. - Comentari i notícies internacionals

EDITORIAL :

Esquerra Republicana de Catalunya i certs atacs

La dictadura infamant i monstruosa de la minoria que recolça el règim d'opressió franco-falangista, sostingut per homes mancats en absolut de tot idealisme, però que fan qüestió "de interès nacional" i "de soberania" les seves conveniències particulars i de casta, ha creat en els pobles ibèrics i particularment a Catalunya, un clima de neguits i anhels que és àmpliament aprofitat per cledos d'individuos plens d'ambicions, que especulant amb el demà, creuen que l'actual situació es la més adient per a afiançar posicions personals i de grupet.- Emprant en la seva promesa un lèxic aparentment brillant, plé de tòpics buits de contingut, trenquen llances en pro de les llibertats del nostre poble, a l'onsems que desfermen violents atacs l'objectiu dels quals son estaments que per la seva significació haurien d'essor si més ho, respectats per tots els catalans dignos d'essor-ho.- En lloc d'unificar esforços i actuacions en pró de la causa de Catalunya i la República que amb tanta formosa idealista diuen defensar, es converteixen en elements negatius d'aquesta mateixa causa pel seu treball de proselitisme, sorollosament frateat, prop dels nuclis de militants dels partits demócrates i nacionals de Catalunya.- Son en definitiva aquests elements, els detractors de tot i de tots, i possiblement molt aviet d'ells mateixos.-

Un d'aquests grups precisament el defensor de "LES NOVES CONCEPCIONS", "ELS HOMES NOUS", "ELS VELLIS PARTITS" i tantes d'altres paragrafades semblants, judica a E.R. de C. com a partit caduc i depassat, ataca barrocràticament als seus antics dirigents, els acusa obertament de certes concumitànies, que ni raona, ni molt menys demostra; i després de tot aixó, aquests fidels defensors de la llibertat i unitat del nostre poble, potser encara creuen que han complert amb el seu deure de catalans. Sincerament permeteu que en dubtem, no es defensa Catalunya fomentant la desunió ni anant a la recerca de clientela per a les seves botigues, qualificació que ens sembla més adient que la de partit o grup, es defensa Catalunya en primer terme sentint-se cent per cent català i actuant com a tal, unificant voluntats i anhels, tornant als partits d'origen decidits a prestar-los-hi tot el suport que precisen, el demés si poguèssim acceptar que no hi ha mala fé, son somnis, i la realitat amics no es pas com aquests grups interessadament presenten.-

Esquerra Republicana de Catalunya, malgrat les seves propagandes, i ells ho saben, no te ros de partit caduc, ni depassat, la seva ideologia àmplia, avançada socialment, lliberal, i nacional, no es fruit d'uns motllos que configuren políticament al nostre poble, sinó conseqüència de la manera

d'esser i de pensar d'aquest mateix poble, d'ací l'arrelament profundíssim del nostre Partit a Catalunya, i aquest arrelament, l'identificació absoluta que existeix entre E.R. i la majoria del poble català, ens alliga a nosaltres militants del Partit, a intensificar el nostre esforç. Catalunya, aquesta Catalunya obrera i monestral no pot esser dictada, sap i enten que la seva defensa i les seves llibertats tenen el més fort baluart en el nostre Partit, i espera que en la nova etapa suara iniciada E.R. de C. es mostren digna de la seva confiança.

Un altre aspecte d'aquests atacs que comentem el constitueixen els atacs personals; en tot moment, aquesta tàctica de disgregació que assenyalem, s'adreça contra homes dirigents dels nostre Partit. Als "hombres nous" els hi fan nosa les personalitats i no reparen en mitjans per intentar el seu ensorrament. Que hi fa que a l'intentar desprestègiar-los es resentí també d'aquest desprosyigi la pròpia Catalunya, si per a la seva finalitat tots els mitjans són béns i tots els camins rectes, però, una vegada més, l'ambició no els hi permet veure clar, desconoixent el pes del temps i la concidència política dels catalans, la qual cosa, repetim, és fruit de la seva ambició, que els hi fa perdre la noció de tot quan de noble podia tenir l'inici de la seva actuació.

Quin dubte hi ha que homes d'Esquerre Republicana poden haver fracassat; com en tots els partits, i en tots els països, sempre hi ha gent que en un moment determinat falla, però, és oportú i noble avui intentar per una campanya de desprestigi que encara suportem el jeu feixista? Considerem que no cal respondre, i més encara quan tothom sap que els militants i dirigents d'E.R. de C., residents a Mèxic, a Anglaterra, a França i els d'ací, tenim la nostra vida particular i la nostra situació política, d'ara i de sempre, a disposició del Partit, i no defugirem cap responsabilitat. El nostre proper Congrés avaluatarà conductes i actuacions, i el seu fall sobirà afectarà i obligarà a tots els militants i dirigents d'E.R.

~~~~~

EL SACRIFICI DELS LIBERALS BENESTANTS

Catalunya donava la peuta. Homes acabalats, però liberals; de posició econòmica folgada, però amics del progrés i de l'obrer, van venir a engrosir els partits republicans i en particulars l'Esquerre Republicana de Catalunya. No venien a guanyar res, ben al contrari. Eren homes desprovistos de l'esperit mosquí dels capitalistes de dreta, que només anaven a la política per a defensar els seus interessos. Per a mantenir-los -aquests capitalistes reaccionaris- sabien que calia lligar el poble i l'obrer, i s'aplegaven, successivament, sota un Partit absolutista en la Monarquia; dintre la "Unión Patriótica", en la Dictadura; a la "Liga Regionalista" i a la C.E. D.A., en la República; i a F.E.T. i de las J.O.N.S., en l'actual Règim. Els nostres, no. Els que tenien més cor, més sentiments humans i més amor al poble i a Catalunya, que no als seus bitllets, tenien un lloc al nostre costat i ben digne. N'hi havia, àdhuc, que militaven dintre el camp comunista.

Les primeres actes de Diputats republicans i demòcrates, les devem, en gran part, a aquests homes altruistes, que pagaven els dipòsits i la costosa propaganda electoral que s'havia d'oposar a la desenvolupada per la reacció. Ajudaven els nostres candidats, malgrat les tendències de transformació social i obrerisme, que aquests candidats representaven i propugnaven. En aquestes lluites, durant molts anys, gran nombre d'ells van arruïnar-se, altres van condixer les presons per dintre i n'hi va haver que van donar la vida.

El capitalisme i la reacció, van considerar aquest homes com els seus enemics principals (Com passa entre una branca marxista i una altra, quant a odiar-se aferrissadament). Van venir els feixistes, amb les armes fratricídes enceses. Després, ja ho sabem: aquests homes d'una àmplia independència econòmica, van donar una nota de patriòtica dignitat, dintre les presons. Molts d'ells, lligats amb els nostres obrers, van morir assassinats per haver defensat la llibertat, la democràcia i Catalunya.

Però hi ha un fet molt greu, a més a més. És que tot aquest dany no es limita solament a ells, sinó que gravita sobre les seves famílies. Aquests homes han vist totes les seves propietats incautades pels estafadors lega-

litzats del "Tribunal de Responsabilidades Políticas". Als seus sofriments morals, s'han ajuntat, l'avor de presenciar, impotents, com la misèria embolcallava les seves famílies, alienes a tot, potser àdhuc al seu ideal. Nosaltres defensom, en primer lloc, l'obrer, per ésser el problema de més abast. Però no oblidem els homes liberals de posició, que han estat víctimes del feixisme. I els demanem la seva col·laboració en aquesta hora decisiva, en què el nostre Partit, retrobant-se, afronta de ple l'etapa definitiva contra el Règim de Franco.

.....

ACORDS DEL CONSELL DIRECTIU D'E.R. A CATALUNYA

En reunió celebrada el propassat dia 10 pel C.D. d'E.R. a Catalunya, es prengueren els següents acords:

1er.- Enviar a França una delegació d'aquest C.D. integrada pel President del Consell i el delegat d'O. i P.

2on.- Nomenar accidentalment President del C.D. al delegat de la Federació de Tarragona; delegat d'O. i P. al 1er. adjunt de la mateixa i, director del Butlletí, al delegat de les J.E.R.E.C., els quals ocuparan aquests càrrecs, fins al retorn dels delegats enviats a França.

3er.- Aprovar en línies generals l'índex d'assumptes a tractar per la delegació en els seus contactes amb els dirigents del Partit a França.

Aixecant-se seguidament la reunió, prèvia l'aprovació dels assumptes de tràmit.

---*---*---*---*---*---*---*---*---

COMENTARI INTERNACIONAL

La promesa franquista fa el ridícul. Encara no ha trobat la manera airosa de judicar la presentació del plot espanyol al Consell de Seguretat de les N.U. Ho comenta nerviosa, insegura. Com un non que ha delinquit i no sap com excusar-se.

Amb tot, és la vegada que ha estat més esplèndida en les notícies. Hem vist expressions com: "Fernando de los Ríos, observador en Washington del Gobierno Republicano en el exilio"... i altres, de moderació desacostumada. Es veu que tenen por. No hi manquen, certament, articles desafiadors i intransigents, però, en el fons, hom nota incertesa i desconfiança amb ells mateixos. Trentollen.

Llancen al vol, primer, que la proposta polonesa no serà inclosa en l'ordre del dia del Consell de Seguretat. Que només Rússia la defensarà. L'endemà han de dir que Nordamèrica i àdhuc Anglaterra tenen interès que es discuteixi, i que la proposta, quant al seu plantejament, ja està admesa. Després d'assegurar que la majoria dels membres votaran contra la proposició, han d'acabar dient que només exercint els anglo-saxons el dret del "veto", pot rebutjar-se la petició de Polònia.

Són "plumíferos" vanuts. Escriuen el que els diuen. Avui blanc, demà negre. Qui paga mana. La seva dignitat professional, la seva honradesa... té un preu econòmic. Posar-se en ridícul i en evidència és no res. Hi ha coses més greus: mil.lers d'assassinats, històries de camps de concentració i presons, que eclipsaran als alemanys. Això és el que volen evitar. Per això corren tots: l'Exèrcit, l'Església, la Falange, el Capital, etc.. Quan es pugui parlar i escriure, els ofegar el record de la sang que han vessat. I adés diuen que evolucionaran, adés que viuran "mirando al interior". Però no poden bollar-se. I estan com a fells; els nervis se'ls emporten; la consciència no els deixa viure. Rabien.

Deixeu-los dir. Deixeu-los ésser "lo que son ante Dios": miserables. Deixeu-los manifestar que "la última palabra sobre España la dirán los españoles". I és veritat: la direm nosaltres, els ciutadans, exigint-los comptes de la ruïna i desgavoll que ens han dut. Deixeu-los desvariejar.

En aquests moments no sabem, encara, quina solució donaran al nostre cas, ni quines mesures prendran en el Consell de Seguretat. Passi el que passi, la nostra simpatia estarà envers aquells que ens defensin i ens ajudin; i recriminarem els que, indirectament, afavoreixin els nostres enemics.

Siguem optimistes; però vetllem els esdeveniments. No juguem tota la nostra moral en una sola carta, encara que el joc sembli guanyat.

---#---#---#---#---#---#---#---#---#---#

NOTICIES INTERNACIONALS

Washintong 11.- Ha arribat el Sr. Fernando de los Rios, nomenat Observador del Govern de la República espanyola en aquella capital. S'ha entrevistat amb diversos delegats al Consell de Seguretat de les N.U.. Hom creu que la seva presència serà beneficiosa per la defensa del cas espanyol.

París 12.- Sota la Presidència de M. Auriol, President de l'Assamblea Constitucional Francesa, s'ha celebrat una reunió conjunta de parlamentaris espanyols i assembleïstes francesos. Es pronunciaren discursos en defensa de la democràcia i del seu prompte restabliment en Espanya.

Belgrado 13.- Iugoeslavia ha reconegut al Govern de la República espanyola.

París 13.- Radio París dona compte de la detenció, a Madrid, de dos Tinent Coronels i un Comandant més, que s'afegeixen a les darreres detencions de militars practicades.

Helsinki 13.- Diputats finlandesos, demanen al seu Govern que trenqui les relacions diplomàtiques amb el Règim de Franco.

Washington 13.- La proposta de Polònia al Consell de Seguretat, sobre el cas espanyol, ha estat inclosa definitivament en l'ordre del dia. Nordamèrica ha manifestat especial interès que sigui àmpliament discutit aquest assumpte.

París 14.- L'Ambaixador polonès ha visitat el Sr. Martínez Barrios, i li ha fet entrega d'un missatge de salutació i una condecoració, amb motiu de la proclamació de la República, l'any 1931.

París 14.- Els Srs. Martínez Barrios i Nicolau d'Olwer han parlat per Radio París i s'han adreçat als pobles ibèrics, recordant la proclamació de la República, i han palosat la seva esperança en el prompte alliberament del nostre poble, de la opressió i tirania feixista.

Amb aquest mateix motiu, s'han celebrat gran nombre de mitings i manifestacions arreu del Món: a França, Nordamèrica, Anglaterra, Polònia, Rússia, Uruguay, Mèxic, etc., Han parlat molts d'exiliats i personalitats de la política internacional. Tots han demanat a les Nacions Unides, l'enderrocament del feixisme al nostre país.

Washington 15.- El Sr. Indalecio Prieto, en nom de l'Agrupació Socialista i la U.G.T., s'ha adreçat al Consell de Seguretat, demanant que prengui mesures executives contra Franco.

Toulouse 15.- E.R. de Catalunya ha festejat la data del 14 d'Abril, amb grans actes a Toulouse, en els quals hi ha assistit la representació del C.D. d'Esquerra Republicana a Catalunya.

New-York 18.- El Consell de Seguretat de la O.N.U. ha estat reunit, durant els dies 17 i 18 dels corrents, per a escoltar la proposta de Polònia en contra l'Espanya de Franco. L'exposició del Delegat polonès ha estat extensa, documentada, brillant i plena d'emoció en pro de la causa dels demòcrates espanyols. En un mateix pla d'encoratjat esperit de justícia i d'ènergica reprovació a l'actual situació s'han produït les delegacions de França, Mèxic, la U.R.S.S. i Xina. Els delegats dels Estats Units, Holanda, Gran Bretanya i el Brasil han atacat també a Franco, però han contrapinat amb els sofismes de costum. La delegació d'Austràlia ha proposat que la qüestió sigui estudiada per una Comissió de cinc membres i que es resolgui, l'actitud a prendre, abans del proper dia 17 de Maig. La discussió sobre el cas espanyol es reprendrà el vinent dimarts, dia 23.

A totes les reunions ha assistit, amb caracter d'observador, el representant del Govern de la República espanyola, senyor Fernando de los Rios. El proper dimarts serà discutida la proposta d'Austràlia, que ha estat recolzada pel Delegat xinès i, en el cas d'ésser acceptada, la solució al problema espanyol seria demorada per un altre mes.

0000000000

0000000000